

נולד ב – 4.9.1901
נפטר ב – 18.11.1986
היה נשוי לרות
אב ללילי (נדב-ברקמן)
ותמר (אבילביץ)

נולד בסמבור, גליציה. גדל במשפחה חילונית. האב עסק בפקידות וכאשר נאמר לו כי באם לא יתנצר, יאבד את מישרתו – החליטה המשפחה להתנצר. מושקו היה היחיד מבין המשפחה שהאמין בציונות. בגיל 12 הצטרף מושקו לצופים היהודיים בעיר לבוב, שנקראו "השומר" (והפכו להיות השומר-הצעיר). בזמן מלחמת העולם הראשונה המשפחה נמלטה לוינה. בגיל 17 התגייס לצבא הפולני, מתוך תקווה שהבריאפשר לו לחצות קווים ולהגיע לארץ.

לאחר תקופת הכשרה, הגיע מושקו לארץ ב-1920, במדי הצבא הפולני ועם תעודות מזויפות. לאחר שבועיים ביפו ותל-אביב, הצטרף לקבוצה באום-אל-עלק (סמוך ליד-הנדיב של היום), שם שהה כ-10 חודשים, ועבד בייבוש ביצות בנימינה. התנאים במקום היו קשים במיוחד – עוני ודלות, עד-כדי רעב, מחלות ובעיות סניטציה קשות. לאחר-מכן נשלח לעבוד בכביש עפולה-נצרת עד שחלה בקדחת. לאחר שהחלים, ביקרו אצלו יולקה דרור (חברתו להכשרה) ואריה אלוויל, סיפרו על מחנה הקיבוץ שהוקם בכביש חיפה-ג'דה והוא החליט להצטרף אליו. עלה להתישבות בבית-אלפא עם המייסדים. ב-1924 הוזמן ע"י להמן לבן-שמן, כדי לשמש מנהל הכפר, מזכיר ומנהל החשבונות. בשנים 1928-1931 למד, ביחד עם אליעזר הכהן, כלכלה חקלאית בברלין. בין השנים 1933-1940 עבד במרכז החקלאי. בקיבוץ עבד במטעים, בגן-הירק, בגן-בית. בשנים 1946-48 היה גזבר ומרכז-קניות. בשנות ה-50 ניהל את אגודת "און" במשך חמש שנים. משנות ה-60 עבד בקב-קור ואח"כ שימש מנהל החשבונות של מכון הציפוי. בתיה שבדרון: "במושקו הכרתי אדם רגיש ואציל-נפש. בתוקף עבודתו ערך נסיכות לחו"ל, ולא היתה פעם שלא נזכה מנסיעתו למזכרת קטנה ומעניינת לפי טעמו הטוב."